



# สภานิติบัญญัติแห่งชาติ



## เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ  
โรงงาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณา  
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อ.พ. ๑๐๗/๒๕๖๑

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา  
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

[www.senate.go.th](http://www.senate.go.th)

**บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ****ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....  
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)**

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

**ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีหลักการและเหตุผล ดังนี้****๑.๑ หลักการ**

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศกำหนดให้ โรงงานของหน่วยงานของรัฐหรือโรงงานบางประเภทได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด หรือบางส่วนได้ (เพิ่มมาตรา ๔/๑)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “โรงงาน” และ “ตั้งโรงงาน” และเพิ่มบทนิยาม คำว่า “ผู้ตรวจสอบเอกชน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง ลดค่าธรรมเนียม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด หรือขนาดของโรงงานได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้การแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๒))

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ตรวจสอบเอกชนต้องได้รับใบอนุญาต และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอรับ การต่ออายุ การขอรับใบแทน การสั่งพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง รวมทั้งเพิ่มหน้าที่ในการรายงานผลการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบกิจการโรงงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ และเพิ่มมาตรา ๙/๑ มาตรา ๙/๒ มาตรา ๙/๓ มาตรา ๙/๔ มาตรา ๙/๕ และมาตรา ๙/๖)





(๖) ยกเลิกการกำหนดอายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน การต่ออายุใบอนุญาต และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาตให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น (ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมขนาดของโรงงานที่ยังคงให้ถือว่าเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “โรงงาน” ตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมการขยายโรงงาน และกำหนดให้การขยายโรงงานเพื่อวัตถุประสงค์บางประการได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และเพิ่มมาตรา ๑๘/๑)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมการเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และเครื่องจักรอื่น ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

(๑๐) กำหนดให้การเพิ่มประเภทหรือชนิดของการประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงงานเดิมสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนการดำเนินการ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมการโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการแจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานและกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่แก้ไขปรับปรุงโรงงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงจำพวกของโรงงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ และเพิ่มมาตรา ๒๘/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมการหยุดดำเนินงาน และการประกอบกิจการภายหลังจากที่มีการหยุดดำเนินงานให้มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๗ และเพิ่มมาตรา ๔๗/๑ และมาตรา ๔๗/๒)

(๑๕) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ



## ๑.๒ เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานที่มีความเข้มงวดและล่าช้า อันสร้างปัญหาและอุปสรรคต่อการประกอบกิจการโรงงาน สมควรเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานใหม่ เพื่อให้การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานเป็นไปเพียงเท่าที่จำเป็น เกิดความรวดเร็ว ประหยัด และลดภาระแก่ผู้ประกอบการโรงงาน โดยเฉพาะผู้ประกอบการโรงงานขนาดเล็ก โดยการปรับปรุงขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาของผู้อนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายให้มีความชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจ ยกเลิกการกำหนดให้มีการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานและแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีเนื้อหารวมจำนวน ๒๘ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

- กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรงงานของหน่วยงานของรัฐหรือโรงงานที่มีวัตถุประสงค์บางประการได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๔/๑)

- แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “โรงงาน” จากเดิมที่กำหนดให้หมายถึงการใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไป เป็นการกำหนดให้หมายถึงการใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบบางม้า หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบบางม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป เพื่อให้มุ่งเน้นการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานขนาดใหญ่ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ตั้งโรงงาน” เพื่อให้สอดคล้องกับการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

- เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ตรวจสอบเอกชน” ให้หมายถึงผู้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองโรงงานหรือเครื่องจักร (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

- แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงลดค่าธรรมเนียม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด หรือขนาดของโรงงานได้ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....



- แก้ไขเพิ่มเติมให้การแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน เพื่อให้ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๒))

- แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยผู้ตรวจสอบเอกชน โดยกำหนดให้การเป็นผู้ตรวจสอบเอกชนจะต้องได้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง และให้มีการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดเรื่องการขอรับและการออกใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง วิธีการตรวจสอบ กำหนดเวลาในการตรวจสอบ การจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ การรายงานผลการปฏิบัติการ กำหนดระยะเวลาการเสนอรายงานผลการปฏิบัติการ และการให้คำรับรอง รวมทั้งการกำหนดอัตราค่าบริการตรวจสอบหรือรับรอง นอกจากนี้เพิ่มหน้าที่ในการรายงานผลการปฏิบัติการตามกฎหมายของผู้ประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

- เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ ผู้ขอรับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล การขอรับ การต่ออายุ การขอรับใบแทน การสั่งพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง รวมทั้งเพิ่มหน้าที่ในการรายงานผลการปฏิบัติการตามกฎหมายของผู้ประกอบกิจการโรงงาน (ร่างมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๙/๑ มาตรา ๙/๒ มาตรา ๙/๓ มาตรา ๙/๔ มาตรา ๙/๕ และมาตรา ๙/๖)

- ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ที่เกี่ยวกับการกำหนดอายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติตามที่มีการแก้ไข (ร่างมาตรา ๑๐ ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕)

- แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาตให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น โดยระบุคำสั่งที่สามารถอุทธรณ์ได้ในแต่ละกรณีให้สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติตามที่มีการแก้ไข แก้ไขเพิ่มเติมขนาดของโรงงานที่ยังคงให้ถือว่าเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “โรงงาน” ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแก้ไขขนาดกำลังรวมของเครื่องจักรและจำนวนคนงานให้สอดคล้องกับการแก้ไขขนาดกำลังรวมและจำนวนคนงานในบทนิยามคำว่า “โรงงาน” ใหม่ และเพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกการกำหนดอายุใบอนุญาต และแก้ไขเพิ่มเติมการขยายโรงงาน (ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘)

- กำหนดให้การขยายโรงงานเพื่อวัตถุประสงค์บางประการได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มมาตรา ๑๘/๑)



- แก้ไขเพิ่มเติมการเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และเครื่องจักรอื่น ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเป็นการแก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติม หลักการเรื่องการขยายโรงงานที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต และเพิ่มข้อกำหนดในการดำเนินการ ตามมาตรานี้ให้มีความชัดเจนว่าจะต้องเป็นการดำเนินการในโรงงานหรือที่ดินเดิมที่ได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาตให้ขยายโรงงานแล้วเท่านั้น รวมทั้งเพิ่มการกำหนดให้เครื่องจักรที่เกิดจากการดำเนินการตามมาตรา นี้ ถือเป็นเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมนายปี (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

- กำหนดให้การเพิ่มประเภทหรือชนิดของการประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประกอบกิจการโรงงานเดิมสามารถกระทำได้ โดยต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนการดำเนินการ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและผู้ประกอบกิจการสามารถต่อยอด ธุรกิจการผลิตต่อไปได้โดยไม่จำกัดเฉพาะผลิตภัณฑ์เดิมเท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๔ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

- แก้ไขเพิ่มเติมการโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้ครอบคลุมถึงกรณีที่ได้รับ ใบอนุญาตไม่สามารถตั้งโรงงานหรือตั้งโรงงานแล้วแต่ไม่สามารถเริ่มประกอบกิจการโรงงานได้ ภายหลังจากที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานหรือได้รับโอนใบอนุญาตแล้ว เพื่อให้หลักการ ของกฎหมายมีความยืดหยุ่นยิ่งขึ้นอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้รับใบอนุญาตต่อไป รวมทั้งได้แก้ไขกำหนด ระยะเวลาในการขอรับโอนใบอนุญาตใหม่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑)

- แก้ไขเพิ่มเติมให้ถ้อยคำมีความสอดคล้องกับการยกเลิกบทบัญญัติเรื่องการกำหนดอายุ ใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง)

- แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการแจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงาน และกำหนดให้ผู้รับ ใบอนุญาตมีหน้าที่แก้ไขปรับปรุงโรงงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ เพื่อแก้ไขขั้นตอนและระยะเวลาในการแจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานใหม่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อป้องกันการทิ้งโรงงานที่มีสภาพที่ไม่ปลอดภัยหรือทิ้งของเสียปนเปื้อนอันอาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนแก่บุคคล ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕)

- กำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงจำพวกของโรงงาน เพื่อนำ หลักการเดิมของมาตรา ๒๕ วรรคสอง มากำหนดไว้ในบทบัญญัตินี้แทน เพื่อให้หลักการ มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๘ เพิ่มมาตรา ๒๕/๑)



- แก้ไขเพิ่มเติมการหยุดการดำเนินงาน และการแจ้งหรือการขออนุญาตประกอบกิจการ ภายหลังจากที่มีการหยุดดำเนินงานให้มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อนำหลักการเกี่ยวกับการตรวจสอบโรงงานตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ถูกยกเลิก โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เป็นหลักการที่จำเป็นสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการ ต่อไปภายหลังจากการหยุดดำเนินงานมากำหนดไว้ในร่างมาตรานี้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓)

- แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย โดยกำหนด โทษสำหรับผู้ซึ่งทำการตรวจสอบหรือรับรองหรือจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรอง โดยไม่มีใบอนุญาต และผู้ตรวจสอบเอกชนที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบหรือรับรองโดยผู้ตรวจสอบเอกชน (ร่างมาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗)

- กำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย โดยกำหนดโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการโรงงานซึ่งไม่รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเทียบเคียงกับ อัตราโทษปรับสำหรับกรณีสำหรับผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ไม่แจ้งการเริ่มประกอบกิจการโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนการดำเนินการ และกำหนดโทษสำหรับผู้ตรวจสอบเอกชนที่ไม่ยื่นขอ รับใบแทนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือถูกทำลาย (ร่างมาตรา ๒๑ เพิ่มเติมมาตรา ๔๗/๑ และมาตรา ๔๗/๒)

- แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย โดยกำหนด โทษสำหรับผู้รับใบอนุญาตซึ่งไม่แจ้งการดำเนินการต่าง ๆ ตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ใน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้หลักการมีความถูกต้องและครบถ้วน (ร่างมาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๑)

- แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย โดยกำหนดโทษ สำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่กรณีการสั่งให้ผู้อนุญาตแก้ไขปรับปรุงโรงงานให้อยู่ ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗)

- แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียม โดยให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน (ร่างมาตรา ๒๔ แก้ไข เพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)



- กำหนดรองรับให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ  
โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้  
ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ  
ฉบับนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไข  
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๕)

- กำหนดรองรับให้ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน  
พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตประกอบ  
กิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้  
จนกว่าจะมีการเลิกประกอบกิจการโรงงานหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๖)

- กำหนดรองรับให้บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้หรือการแจ้งที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่  
พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอหรือการแจ้ง  
ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้ดำเนินการต่อไป  
ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ (ร่างมาตรา ๒๗)

**๑.๔ บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... \***

**ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขหลักการ  
ควบคุมการประกอบกิจการโรงงานใหม่โดยมุ่งเน้นการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานขนาดใหญ่  
เพื่อลดภาระของผู้ประกอบกิจการโรงงานขนาดเล็ก ทำให้ภาคอุตสาหกรรมขนาดเล็ก  
และขนาดกลางขับเคลื่อนไปได้อย่างยั่งยืนและเป็นฐานการผลิต ตลอดจนการปรับปรุงระยะเวลา  
และขั้นตอนการพิจารณาอนุญาตและการใช้ดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีความชัดเจน  
และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน การแก้ไข  
เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเป็นไปเพื่อลดภาระผู้ประกอบการโรงงานขนาดเล็ก ส่งเสริมให้มี  
การลงทุนในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและเพิ่มอัตราการจ้าง  
งานอันสอดคล้องกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล รวมทั้งสอดคล้องกับ  
หลักการตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวนโยบายของรัฐบาล  
ในเรื่องการอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business)

\* บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... และการวิเคราะห์  
ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....





กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ทำการรับฟังความคิดเห็น  
ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย  
มาตรา ๗๗ วรรคสอง แล้ว

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

## คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงาน ด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ธันวาคม ๒๕๖๑

### เอกสารประกอบการพิจารณา

#### จัดทำโดย

นายรัช ภาสุข	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวสมสมร นาคนาค	นิติกรชำนาญการพิเศษ
นางสาวจิตรگان เจียรตระกูล	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลุย์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวกาญจนา พาลติหลุด	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
นายพัลลภ วงค์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

#### ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ [www.senate.go.th](http://www.senate.go.th)

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

# สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ..... ก

ส่วนที่ ๑ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

กับร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ..... ๑

## ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ..... (๑)

: หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๔๑๖๒๗ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๒๑)

: ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๒๓)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (๓๗)

## ส่วนที่ ๑

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา



ตารางเปรียบเทียบ  
 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕  
 กับร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ โรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>..... ..... ..... ..... ..... .....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย โรงงาน</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>	

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การควบคุมดูแลการประกอบกิจการโรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และความปลอดภัยสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๔/๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรงงานดังต่อไปนี้ ได้รับยกเว้นจากการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้</p> <p>(๑) โรงงานของหน่วยงานของรัฐ นอกจากรองงานที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔</p> <p>(๒) โรงงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาวิจัย</p>	<p>เพื่อกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจในการประกาศกำหนดให้โรงงานของหน่วยงานของรัฐ หรือโรงงานที่มีวัตถุประสงค์บางประการได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ เพื่อมิให้โรงงานที่มีวัตถุประสงค์ดังกล่าวมีปัญหาในด้านทำเลที่ตั้งโรงงาน ทำให้ไม่อาจขออนุญาตตั้งโรงงานได้ ประกอบกับการดำเนินการดังกล่าวมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการในเชิง</p>	

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>(๓) โรงงานของสถาบันการศึกษาในส่วนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการฝึกอบรม</p> <p>(๔) โรงงานที่ดำเนินการอื่นอันมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัวขนาดเล็กตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>(๕) โรงงานที่ดำเนินการอื่นอันมีลักษณะเป็นเพียงอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับกิจการหรือโรงงานอื่น”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “โรงงาน” และ “ตั้งโรงงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“โรงงาน” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบลำดับ หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบลำดับขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามเพื่อประกอบกิจการโรงงาน ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>“ตั้งโรงงาน” หมายความว่า การนำเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงานมาติดตั้งในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่จะประกอบกิจการโรงงาน หรือนำมาประกอบกิจการโรงงานในกรณีที่ไม่มีการใช้เครื่องจักร”</p> <p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ตรวจสอบ</p>	<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ “โรงงาน” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบลำดับ หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบลำดับขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>“ตั้งโรงงาน” หมายความว่า การก่อสร้างอาคาร เพื่อดำเนินการติดตั้งเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงาน หรือนำเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงานมาติดตั้งในอาคาร สถานที่หรือยานพาหนะที่จะประกอบกิจการ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>อุตสาหกรรมเหมือนกับประกอบกิจการอุตสาหกรรมของโรงงานทั่ว ๆ ไป</p>
			<p>เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานใหม่ โดยเปลี่ยนเป็นการควบคุมโรงงานที่มีขนาดใหญ่ขึ้นไป เพื่อลดภาระของผู้ประกอบกิจการโรงงานขนาดเล็กทำให้สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ง่ายขึ้น</p> <p>เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติตามกฎหมาย เนื่องจากในการก่อสร้างอาคาร ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมอาคารอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดให้มีการควบคุมตรวจสอบการก่อสร้างอาคารตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานอีก</p>

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้น ค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตาม ความในพระราชบัญญัตินี้เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>ระหว่างบทนิยามคำว่า “ใบอนุญาต” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“ผู้ตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักร”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้ง พนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้”</p> <p>การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงประเภท ชนิด หรือขนาดของโรงงานก็ได้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับ การกำหนดให้ผู้ตรวจสอบเอกชนต้องได้รับใบอนุญาต ตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อเพิ่มอำนาจของรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ลดอัตราค่าธรรมเนียม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ที่แตกต่างกันตามประเภท ชนิด หรือขนาดของโรงงานได้ เพื่อให้บทบัญญัติมีความครบถ้วนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น อันจะเป็น ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการโรงงานต่อไปด้วย</p>



<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดให้โรงงานตามประเภทชนิดหรือขนาดใดเป็นโรงงาน จำพวกที่ ๑ โรงงานจำพวกที่ ๒ หรือโรงงานจำพวกที่ ๓ แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงความจำเป็นในการควบคุมดูแล การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ การป้องกันความเสียหาย และการป้องกันอันตรายตามระดับความรุนแรงของผลกระทบ ที่จะต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งออกเป็นดังนี้</p> <p>“๑” โรงงานประเภท ชนิด (๒) โรงงานจำพวกที่ ๒ ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด ทราบก่อน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๒) โรงงานจำพวกที่ ๒ ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่เมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบก่อน”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อแก้ไขบุคคลผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณา ดำเนินการตามกฎหมายให้มีความถูกต้องและสอดคล้องกับ บทบัญญัติมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงานฯ</p>
<p>มาตรา ๙ ในกรณีที่จะต้องมีกระทรวงหรือเครื่องจักร กำหนดให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการและจัดทำรายงานผลการ ตรวจสอบแผนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๙ ในกรณีที่บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้ต้องมีกระทรวงหรือเครื่องจักร หรือดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง อาจกำหนดให้ผู้ตรวจสอบ เอกชนดำเนินการและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ แผนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ตรวจสอบ เอกชน ให้ครอบคลุมการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนด เรื่องการตรวจสอบหรือรับรอง การกำหนดเวลาในการ ตรวจสอบ การกำหนดเขตการเรียกเก็บค่าบริการตรวจสอบ และรับรอง และกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบกำหนด ขอบเขตและหน้าที่ของผู้ตรวจสอบเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้ บทบัญญัติมีความชัดเจน ครบถ้วน และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๙ ในกรณีที่จะต้องมีกระทรวงหรือเครื่องจักร กำหนดให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการและจัดทำรายงานผลการ ตรวจสอบแผนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ในกรณีที่มีบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามอย่างหนึ่งอย่างใด ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ต้องเสนอรายงานผลการปฏิบัติตามที่ได้รับบริการรับรองจากผู้ตรวจสอบเอกชนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>ผู้ตรวจสอบเอกชนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องได้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองจากผู้อนุญาต</p> <p>การขอรับและการออกใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง วิธีการตรวจสอบ กำหนดเวลาในการตรวจสอบ การจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ การรายงานผลการปฏิบัติตาม กำหนดระยะเวลาการเสนอรายงานผลการปฏิบัติตาม และการให้คำรับรอง รวมทั้งการกำหนดอัตราค่าบริการ ตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>	<p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบเอกชน กำหนดอายุใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง การต่ออายุใบอนุญาต การขอใบแทนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อให้บทบัญญัติมีครบถ้วน และสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดให้ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบเอกชนต้องได้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองจากผู้อนุญาตตามมาตรา ๙</p>
<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ มาตรา ๙/๒ มาตรา ๙/๓ มาตรา ๙/๔ มาตรา ๙/๕ และมาตรา ๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๙/๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองซึ่งเป็นผู้บุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>ก. คุณสมบัติ</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมและเทคโนโลยีควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมี</p>	<p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ตรวจสอบเอกชน กำหนดอายุใบอนุญาต การขอใบแทนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อให้บทบัญญัติมีครบถ้วน และสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดให้ผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบเอกชนต้องได้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองจากผู้อนุญาตตามมาตรา ๙</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>ประสิทธิภาพการทำงานไม่น้อยกว่าห้าปีในงานที่เกี่ยวข้องกับงานทางด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัย ด้านสารเคมี ด้านไฟฟ้า ด้านพลังงาน ด้านเครื่องกล ด้านโยธา หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมด้านหนึ่งด้านใดก็ได้ ทั้งนี้ การันระยะเวลาของประสบการณ์การทำงานในแต่ละด้านนั้นให้สามารถนำมารวมกันได้</p> <p>(๓) ผ่านการฝึกอบรมและทดสอบความรู้ด้านการตรวจสอบหรือรับรองโรงงานหรือเครื่องจักรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรืออยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์</p> <p>(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>(๓) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เนื่องจากเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง</p> <p>(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p> <p>(๕) เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p>	

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(๒) เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>มาตรา ๙/๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองซึ่งเป็นผู้ใดบุคคลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>ก. คุณสมบัติ</p> <p>(๑) เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจหรือให้บริการเกี่ยวกับการตรวจสอบหรือรับรองโรงงานหรือเครื่องจักร และต้องมีทุนจดทะเบียนหรือหุ้นที่ชำระแล้วที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท โดยทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และมีผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น หรือกรรมการเป็นผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น หรือกรรมการทั้งหมด</p> <p>(๒) ทุนส่วนผู้จัดการ กรรมการ หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลอย่างน้อยหนึ่งคนต้องผ่านการฝึกอบรมและทดสอบความรู้ด้านการตรวจสอบหรือรับรองโรงงานหรือเครื่องจักรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๓) มีผู้ตรวจสอบเอกชนซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙/๑ ตามสัดส่วนที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมประกาศกำหนดปฏิบัติงานประจำอยู่ในนิติบุคคลนั้น</p> <p>(๔) ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการเป็นหน่วยตรวจสอบหรือรับรองในขอบข่ายทางกำลังแวดล้อม ด้านความปลอดภัย ด้านสารเคมี ด้านไฟฟ้า</p>	



<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ด้านพลังงาน ด้านเครื่องกล ด้านโยธา หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>ข. ลักษณะต้องห้าม</p> <p>(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรืออยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือฟื้นฟูกิจการ</p> <p>(๒) เป็นผู้เคยต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่เป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว</p> <p>(๓) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙/๑</p> <p>ข. (๕)</p> <p>มาตรา ๙/๓ ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองตามมาตรา ๙ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่สามนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง</p> <p>ผู้ตรวจสอบเอกชนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน และให้ผู้อนุญาตพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>การขอต่ออายุและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๙/๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองสูญหาย ขำรุคโมเสาระสำคัญ หรือถูกทำลาย ให้ผู้ตรวจสอบเอกชนยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองต่อผู้อนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ขำรุค หรือถูกทำลาย</p>	

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>การขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๙/๕ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง เมื่อปรากฏว่าผู้ตรวจสอบเอกชนผู้ใด มีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้อนุญาตแจ้งเตือนเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ไม่มีการปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาดังกล่าว (๒) รายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองผิดพลาดจนเป็นเหตุให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีการออกคำสั่งตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน และในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้ การออกหนังสือเตือนและการสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๙/๖ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง เมื่อปรากฏว่าผู้ตรวจสอบเอกชนนั้น (๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๙/๑ หรือมาตรา ๙/๒ (๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตรวจสอบ</p>	

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๔ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทิน แห่งปีที่ห้านับแต่ปีที่เริ่มประกอบกิจการ เว้นแต่มีการย้าย โรงงานตามมาตรา ๒๗ หรือมีการเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุในวันต่อออกใบอนุญาตใหม่ หรือวันที่ เลิกประกอบกิจการโรงงาน</p> <p>ถ้ามีเหตุอันสมควรเพื่อยุติการประกอบกิจการ ในอนาคตอันใกล้ ผู้อนุญาตโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะออก ใบอนุญาตให้มีอายุสั้นกว่าที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ ใบอนุญาตที่ออกในกรณีนี้จะขอต่ออายุอีกไม่ได้</p> <p>มาตรา ๑๕ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับ ใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอ ดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอยังอยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงงานและเครื่องจักร</p>	<p>หรือรับรองมาแล้วรวมสามครั้งภายในกำหนดระยะเวลาสองปี ตามมาตรา ๙ อันเป็นเท็จ ผู้ตรวจสอบเอกชนซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ตามวรรคหนึ่งจะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปี นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง การเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>เพื่อยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกำหนดอายุ ใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต เพื่อให้สอดคล้องกับ หลักการของพระราชบัญญัติตามที่มีการแก้ไข</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มีลักษณะถูกต้องตามกฎหมายมาตรา ๘ ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาตได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต</p> <p>การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบกิจการโรงงานในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หากพ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขอใบอนุญาตใหม่</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒</p>	



พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๖ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๑๗ โรงงานใดที่ผู้ประกอบการได้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าใช้ขนาดของเครื่องจักรต่ำกว่าห้าแรงม้าหรือจำนวนคนงานต่ำกว่าเจ็ดคน ให้ถือว่าโรงงานนั้นยังเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้แจ้งเลิกประกอบกิจการหรือใบอนุญาตสิ้นอายุ</p> <p>มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขยายโรงงานเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การขยายโรงงานและการให้ขยายโรงงาน ตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ขยายโรงงาน ให้นำมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การขยายโรงงานได้แก่</p> <p>(๑) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลง เครื่องจักรทำให้กำลังรวมเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า หรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกินกว่าหนึ่งร้อยแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าเกินกว่าหนึ่งร้อยแรงม้า</p> <p>(๒) การเพิ่มหรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร</p>	<p>มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๖ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต คำสั่งไม่อนุญาต ให้ขยายโรงงาน คำสั่งไม่ออกหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง หรือคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๑๗ โรงงานใดที่ผู้ประกอบการโรงงานได้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมลดลงต่ำกว่าห้าสิบแรงม้าหรือจำนวนคนงานลดลงต่ำกว่าห้าสิบคน ให้ถือว่าโรงงานนั้นยังเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้แจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงาน</p> <p>มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขยายโรงงานเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต</p> <p>การขยายโรงงานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลง เครื่องจักรเพื่อประกอบกิจการโรงงานเดิมหรือประกอบกิจการใหม่ประเภทหรือชนิดที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงงานเดิม ทำให้กำลังรวมเพิ่มขึ้นในลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า</p> <p>(ข) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกินหนึ่งร้อยแรงม้าแต่ไม่เกินห้าร้อยแรงม้า แต่ต้องเพิ่มไม่น้อยกว่าห้าสิบแรงม้า</p>	<p>เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ โดยระบุคำสั่งที่สามารถอุทธรณ์ได้ในแต่ละกรณีให้สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติตามที่มีการแก้ไข เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ทราบสิทธิในการอุทธรณ์ที่ชัดเจน</p> <p>เพื่อแก้ไขขนาดกำลังแรงม้ารวมของเครื่องจักร และจำนวนคนงานให้สอดคล้องกับการแก้ไขขนาดกำลังแรงม้ารวมและจำนวนคนงานในบทนิยามคำว่า “โรงงาน” ใหม่ และเพื่อให้สอดคล้องกับการยกเลิกการกำหนดอายุใบอนุญาต</p> <p>เพื่อปรับปรุงการคิดคำนวณแรงม้าสำหรับการขยายโรงงานใหม่โดยคำนวณตามสัดส่วนของกำลังแรงม้าเดิม เพื่อให้โรงงานขนาดใหญ่นี้มีเครื่องจักรจำนวนมากและจำเป็นต้องเพิ่มเครื่องจักรบางส่วนสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องเพิ่มขยายโรงงาน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ผู้ประกอบการโรงงาน รวมทั้งกำหนดให้การขยายโรงงานผู้ประกอบการเดิมหรือกิจการที่ต่อเนื่องกับกิจการเดิมสามารถกระทำได้บนที่ดินแปลงใหม่ที่ติดกับที่ดินที่ตั้งโรงงานเดิม หรือที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ขยายโรงงานไว้แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตได้อย่างต่อเนื่อง อันจะเป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>โรงงานทำให้อาคารเดิมของอาคารโรงงานในฐานใดฐานหนึ่งต้องรับน้ำหนักเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมขึ้นไป</p> <p>ใบอนุญาตในส่วนที่ขยายให้มีอายุเท่ากับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..)</p> <p>พ.ศ. ....</p> <p>(ค) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสามสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกินห้าร้อยแอมป์แต่ไม่เกินหนึ่งพันแอมป์ แต่ต้องเพิ่มไม่น้อยกว่าสองร้อยแอมป์</p> <p>(ง) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกินหนึ่งพันแอมป์แต่ไม่เกินสองพันแอมป์ แต่ต้องเพิ่มไม่น้อยกว่าสามร้อยแอมป์</p> <p>(จ) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกินสองพันแอมป์ขึ้นไป แต่ต้องเพิ่มไม่น้อยกว่าสามร้อยแอมป์</p> <p>(๒) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ทำให้กำลังรวมเพิ่มขึ้นตาม (๑) ซึ่งกระทำบนที่ดินแปลงใหม่ที่ติดกับที่ดินที่ตั้งโรงงานเดิมหรือที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ขยายโรงงานไว้เดิม</p> <p>การอนุญาตให้ขยายโรงงานให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของใบอนุญาต</p> <p>การขยายโรงงานและการอนุญาตให้ขยายโรงงานให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>"มาตรา ๑๘/๑ การขยายโรงงานตามกฎหมายมาตรา ๑๘ เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต</p> <p>(๑) เพื่อให้มีการบำบัดมลพิษหรือเพื่อให้อาคารบำบัด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อกำหนดให้การขยายโรงงานบางกรณีโดยเฉพาะกรณีการขยายโรงงานเพื่อประโยชน์ด้านการป้องกันมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม และการขยายโรงงานที่ได้เป็นการเพิ่มเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตโดยตรง ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต แต่ให้ใช้ระบบการแจ้งการค้าเป็นการแทนระบบการขออนุญาต เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ</p>
--	--	--

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๙ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เครื่องจักรที่ใช้เป็น เครื่องตั้งต้นกำลัง หรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่น แต่ไม่ถึงขั้นขยายโรงงาน หรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานออกไป หรือก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อประโยชน์แก่กิจการ ของโรงงานนั้นโดยตรง ทำให้เนื้อที่ของอาคารโรงงานเพิ่มขึ้น</p>	<p>มลพิษเดิมมีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น (๒) เพื่อให้มีมาตรการป้องกันหรือลดเหตุเดือดร้อน รำคาญ (๓) เพื่อการเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรเดิมที่เป็น เครื่องตั้งต้นกำลังให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น หรือเพื่อให้ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดลง (๔) เพื่อการเปลี่ยนแปลงพลังงานของเครื่องจักร เดิมให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น</p> <p>ก่อนการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับ ใบอนุญาตแจ้งผู้อนุญาตทราบเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สามสิบวัน และต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตาม มาตรา ๘ และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง เครื่องจักรที่เกิดจากการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๙ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องตั้งต้นกำลัง เครื่องจักรที่เกี่ยวข้องกับ การบำบัดมลพิษหรือมาตรการป้องกันหรือลดเหตุเดือดร้อน รำคาญ หรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่นทำให้ เครื่องจักรมีกำลังแรงมีรวมลดลงหรือเพิ่มขึ้น แต่ไม่ถึงขั้น</p>	<p>กิจการโรงงาน รวมทั้งสนับสนุนให้มีการสร้างระบบการป้องกัน มลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและเหตุเดือดร้อนรำคาญ และการเพิ่ม ศักยภาพในการแข่งขัน</p> <p>เพื่อแก้ไขข้อขัดแย้งในบทบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับการ เพิ่มเติมหลักการเรื่องการขยายโรงงานที่ได้รับยกเว้นไม่ต้อง ขออนุญาต และเพิ่มข้อกำหนดในการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้มีความชัดเจนว่าจะต้องเป็นการดำเนินการในโรงงาน หรือที่ดินเดิมที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ขยายโรงงาน แล้วเท่านั้น รวมทั้งเพิ่มการกำหนดให้เครื่องจักรที่เกิดจาก</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ในกรณีเนื้อหาของอาคารโรงงาน มีไม่เกินสองร้อยตารางเมตรหรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่หนึ่งร้อย ตารางเมตรขึ้นไป ในกรณีเนื้อหาของโรงงานมีเกินกว่าสองร้อย ตารางเมตร ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่เพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลง เครื่องจักร หรือเพิ่มเนื้อหาของอาคารโรงงาน หรือก่อสร้างอาคาร โรงงานนั้นเพิ่มขึ้น แล้วแต่กรณี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลง เครื่องจักร หรือการเพิ่มเนื้อหาของอาคารโรงงาน หรือการก่อสร้าง อาคารโรงงานเพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ขยายโรงงานหรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานออกไป หรือก่อสร้าง อาคารโรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อประโยชน์แก่กิจการ ของโรงงานนั้นโดยตรงอื่นทำให้เนื้อที่ของอาคารโรงงาน เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไปในกรณีเนื้อหาของโรงงาน มีไม่เกินสองร้อยตารางเมตรหรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่หนึ่งร้อย ตารางเมตรขึ้นไปในกรณีเนื้อหาของโรงงานมีเกินกว่าสองร้อย ตารางเมตร ให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการดำเนินการดังกล่าว การดำเนินการตามวรรคหนึ่งที่เป็นการเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรต้องดำเนินการในโรงงาน หรือที่ดินเดิมที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ขยายโรงงานแล้ว และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด</p> <p>การแจ้งการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>เครื่องจักรที่เกิดจากการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน”</p> <p>มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๑๘/๑ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ จะเพิ่มประเภทหรือชนิดของกิจการประกอบกิจการโรงงาน ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงงานเดิม ให้แจ้งเป็น หนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนการ ดำเนินการ</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการ</p>	<p>การดำเนินการตามมาตรานี้ ถือเป็นเครื่องจักรที่ใช้ในการ ประกอบกิจการโรงงานด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียมรายปี</p> <p>เพื่อกำหนดให้การเพิ่มประเภทหรือชนิดของ การประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้องกับประกอบกิจการ โรงงานเดิมสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนการดำเนินการ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและผู้ประกอบการสามารถ ต่อยอดธุรกิจการผลิตต่อไปได้โดยไม่จำกัดเฉพาะผลิตภัณฑ์เดิม</p>

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๑ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตโอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน ให้ถือว่าผู้นั้นได้เลิกประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่วันที่โอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน</p> <p>ให้ผู้รับโอนการประกอบกิจการโรงงาน ผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อโรงงาน หรือผู้ซื้อโรงงานนั้นขอรับใบอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ถือว่ามีการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเมื่อได้ยื่นคำขอตั้งกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ ในระหว่างที่รอรับใบอนุญาต โดยให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ยื่นคำขอนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต</p> <p>หลักการ เงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตออกใบอนุญาตและกิจการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>ในโรงงานหรือที่ดินเดิมที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ขายโรงงานแล้ว และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>การแจ้งการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่อาจตั้งโรงงานหรือตั้งโรงงานแล้วแต่ไม่อาจเริ่มประกอบกิจการโรงงานได้ภายหลังจากที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นสามารถโอนใบอนุญาตได้ โดยให้ผู้ซึ่งประสงค์จะรับโอนใบอนุญาตยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการโอนใบอนุญาต ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ในระหว่างที่รอการพิจารณาอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตเดิมมิได้เป็นผู้รับใบอนุญาตตั้งแต่วันที่ที่มีการโอนใบอนุญาต ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน อีกต่อไป</p> <p>ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตโอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน ให้ถือว่าผู้นั้นได้เลิกประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่วันที่ที่มีการโอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน</p> <p>ให้ผู้รับโอนการประกอบกิจการโรงงาน ผู้เช่าหรือผู้ซื้อโรงงาน</p>	<p>เพื่อแก้ไขข้อทบทบัญญัติเกี่ยวกับการโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้ครอบคลุมถึงกรณีที่ได้รับใบอนุญาตไม่สามารถตั้งโรงงานหรือตั้งโรงงานแล้วแต่ไม่สามารถเริ่มประกอบกิจการโรงงานได้ภายหลังจากที่ได้รับใบอนุญาต เพื่อให้ประกอบกิจการโรงงานหรือได้รับโอนใบอนุญาตแล้ว เพื่อให้หลักการของกฎหมายมีความยืดหยุ่นยิ่งขึ้นอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้รับใบอนุญาตต่อไป รวมทั้งแก้ไขกำหนดระยะเวลาในการขอรับโอนใบอนุญาตใหม่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาท หรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตเพื่อรับใบอนุญาต ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตขอยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ หากจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่</p> <p>๓๑</p>	<p>หรือผู้เช่าชื่อโรงงาน หรือผู้ซื้อโรงงานตามวรรคสอง ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคสอง และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ในระหว่างที่รอการพิจารณาอนุญาต จากผู้อนุญาต ให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้โดยถือเสมือนว่า ผู้ยื่นคำขอนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต</p> <p>การขอรับโอนใบอนุญาต และการอนุญาตให้โอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ด้วย”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาท หรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาต ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตตาย หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตพิจารณากำหนดเพิ่มเติมให้ตามความจำเป็น หากมิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนด และผู้นั้นประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕</p>	<p>เพื่อให้ถ้อยคำมีความสอดคล้องกับการยกเลิกบทบัญญัติเรื่องกำหนดอายุใบอนุญาต</p>
<p>มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาท หรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตเพื่อรับใบอนุญาต ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตตาย หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขอยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ หากจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่</p> <p>๓๑</p>	<p>มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาท หรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาต ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตตาย หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตพิจารณากำหนดเพิ่มเติมให้ตามความจำเป็น หากมิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนด และผู้นั้นประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่”</p> <p>๓๑</p>	<p>เพื่อให้ถ้อยคำมีความสอดคล้องกับการยกเลิกบทบัญญัติเรื่องกำหนดอายุใบอนุญาต</p>



พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตภายในสิบห้า วันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการโรงงาน</p> <p>ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโรงงานจำพวกที่ ๓ เป็นโรงงานจำพวกที่ ๑ หรือโรงงานจำพวกที่ ๒ แล้วแต่กรณี ให้แจ้งการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง และเมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>สำหรับการประกอบกิจการโรงงานจำพวกดังกล่าว</p>	<p>แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการโรงงานให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกประกอบกิจการ</p> <p>ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่า โรงงานตามวรรคหนึ่ง มีสภาพที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นแก้ไขปรับปรุงโรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ และให้ถือว่าผู้นั้นมีฐานะเสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงานจนกว่าจะดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>หากผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การแจ้งเลิกประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๒๘/๑ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโรงงานจำพวกที่ ๓ เป็นโรงงานจำพวกที่ ๑ หรือโรงงานจำพวกที่ ๒ แล้วแต่กรณี ให้แจ้งการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อแก้ไขขั้นตอนและระยะเวลาในการแจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานใหม่ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มการกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตในการแก้ไขปรับปรุงโรงงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ เพื่อป้องกันการทำงานที่มีสภาพที่ไม่ปลอดภัยหรือทั้งของเสียปนเปื้อนอันอาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหาย หรือความเดือดร้อนแก่บุคคล ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม จึงกำหนดให้เป็นที่หน้าที่ของผู้ประกอบกิจการโรงงานที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงโรงงานให้เกิดความปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ</p> <p>เพื่อนำหลักการเดิมของมาตรา ๒๘ วรรคสอง มากำหนดไว้ในบทบัญญัตินี้แทน เพื่อให้หลักการมีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๓ ถ้าโรงงานจำนวนที่ ๒ หรือโรงงานจำนวนที่ ๓ หยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งปี ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๒ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๓ แล้วแต่กรณี ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันกำหนดหนึ่งปี</p> <p>ถ้าบุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนเริ่มประกอบกิจการและถ้าเป็นโรงงานจำนวนที่ ๓ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนแล้วจึงประกอบกิจการโรงงานได้</p> <p>ในการให้ประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๓ ต่อไปให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>สำหรับประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๒ หรือโรงงานจำนวนที่ ๓ หยุดดำเนินการติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งปี ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๒ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๓ แล้วแต่กรณี ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันกำหนดหนึ่งปี</p> <p>ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่งประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการตามแต่กรณี ดังนี้</p> <p>(๑) ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๒ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนเริ่มประกอบกิจการ</p> <p>(๒) ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๓ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้</p> <p>ในการอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานจำนวนที่ ๓ ต่อไปนั้น ถ้าผลการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ปรากฏว่าโรงงานและเครื่องจักรมีลักษณะถูกต้องตามมาตรา ๘ ประเภทของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ และประเภทของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง</p>	<p>เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการหยุดการดำเนินงานและการแจ้งหรือการขออนุญาตประกอบกิจการภายหลังจากที่มีการหยุดดำเนินงาน ให้มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อนำหลักการเกี่ยวกับ การตรวจสอบโรงงานตาม มาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ถูกยกเลิกโดยร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่เป็นหลักการที่จำเป็นสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการต่อไปภายหลังการหยุดดำเนินงานมากกว่าที่กำหนดไว้ในร่างมาตรานี้ด้วย</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔๗ ผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบ ตามมาตรา ๙ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลา ที่กำหนด เมื่อได้แก้ไขแล้วให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตให้ ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ การอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาตตามวรรคสาม ให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๗ ผู้ใดทำการตรวจสอบหรือรับรอง หรือจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองโดยไม่มี ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ ผู้ตรวจสอบเอกชนผู้ใดจัดทำรายงานผล การตรวจสอบหรือรับรองอันเป็นเท็จ หรือจัดทำรายงานผล การตรวจสอบหรือรับรองในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตรวจสอบหรือรับรอง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ทำการ ตรวจสอบหรือรับรอง หรือจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ หรือรับรองโดยไม่มีใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง</p>	<p>เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งทำการตรวจสอบ หรือรับรองหรือจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรอง โดยไม่มีใบอนุญาต และผู้ตรวจสอบเอกชนที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้ สอดคล้องกับการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบ หรือรับรองโดยผู้ตรวจสอบเอกชน</p>
<p>มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗/๑</p>	<p>มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗/๑</p>	<p>(๑) เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการโรงงาน</p>

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งส่งตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือยังไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง</p>	<p>และมาตรา ๔๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ “มาตรา ๔๗/๑ ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใด ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าพันบาท มาตรา ๔๗/๒ ผู้ตรวจสอบเอกชนผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๙/๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาท”</p> <p>มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๘/๑ วรรคสอง มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๙/๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘/๑ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองหมื่นบาท”</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งส่งตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกิน ห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง”</p>	<p>ซึ่งไม่รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับอัตราโทษปรับสำหรับกรณีของผู้ประกอบ กิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ไม่แจ้งการเริ่มประกอบกิจการ โรงงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนการดำเนินการ (๒) เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ตรวจสอบเอกชนที่ไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองกรณีใบอนุญาต สูญหาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือถูกทำลาย</p> <p>เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้รับใบอนุญาตซึ่งไม่แจ้ง การดำเนินการต่าง ๆ ตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในร่าง พระราชบัญญัตินี้ด้วย เพื่อให้หลักการมีความถูกต้อง และครบถ้วน</p> <p>เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของพนักงานเจ้าหน้าที่กรณีการส่งให้ผู้อนุญาตแก้ไขปรับปรุง โรงงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ</p>

พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าสิบบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือยังไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง</p>	<p>และมาตรา ๔๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ “มาตรา ๔๗/๑ ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใด ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท มาตรา ๔๗/๒ ผู้ตรวจสอบเอกชนผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๙/๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาท” มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๘/๑ วรรคสอง มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๙/๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘/๑ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองหมื่นบาท” มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกิน ห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง”</p>	<p>ซึ่งไม่รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยเทียบเคียงกับอัตราโทษปรับสำหรับกรณีของผู้ประกอบ กิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ไม่แจ้งการเริ่มประกอบกิจการ โรงงานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนการดำเนินการ (๒) เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ตรวจสอบเอกชนที่ไม่ยื่น ขอรับใบแทนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองกรณีใบอนุญาต สูญหาย ชำรุดในสาระสำคัญ หรือถูกทำลาย</p> <p>เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้รับใบอนุญาตซึ่งไม่แจ้ง การค้าเป็นการต่าง ๆ ตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในร่าง พระราชบัญญัตินี้ด้วย เพื่อให้หลักการมีความถูกต้อง และครบถ้วน</p> <p>เพื่อกำหนดโทษสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของพนักงานเจ้าหน้าที่กรณีการสั่งให้ผู้อนุญาตแก้ไขปรับปรุง โรงงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน</p>	<p>มาตรา ๒๕ บรรดา กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้</p>	<p>เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>
<p>มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้</p>	<p>มาตรา ๒๕ บรรดา กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้</p> <p>การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ</p>	<p>เพื่อรองรับกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปยังคงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหรือแก่ระบบทบทวนคดีแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหรือแก่ระบบทบทวนคดีแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้</p>
<p>มาตรา ๒๗ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้</p>	<p>มาตรา ๒๗ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้</p>	<p>เพื่อรองรับใบอนุญาตนประกอบกิจการโรงงานเดิมเป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จนกว่าจะเลิกประกอบกิจการหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต</p>
<p>มาตรา ๒๘ บรรดา คำขอที่ได้ยื่นไว้หรือการแจ้งที่ได้</p>	<p>มาตรา ๒๘ บรรดา คำขอที่ได้ยื่นไว้หรือการแจ้งที่ได้</p>	<p>เพื่อรองรับคำขอต่าง ๆ ที่ได้ยื่นไว้แล้ว และการแจ้ง</p>

<p>พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>ดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระราโชบาย</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชนที่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว</p>

# ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- : หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๔๑๖๒๗  
ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑  
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....  
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....  
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ  
ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....  
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)



พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักพระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โรงงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒<sup>๑</sup> พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่โรงงานของทางราชการที่ดำเนินการ  
โดยทางราชการ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ แต่ในการประกอบ  
กิจการโรงงานดังกล่าวให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานตาม  
พระราชบัญญัตินี้ไปเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

“โรงงาน” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลัง  
รวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

<sup>๑</sup> ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙/ตอนที่ ๔๔/หน้า ๖๒/๙ เมษายน ๒๕๓๕

เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ  
ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ตั้งโรงงาน” หมายความว่า การก่อสร้างอาคารเพื่อติดตั้งเครื่องจักรสำหรับ  
ประกอบกิจการโรงงาน หรือนำเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงานมาติดตั้งในอาคารสถานที่  
หรือยานพาหนะที่จะประกอบกิจการ

“ประกอบกิจการโรงงาน” หมายความว่า การทำ ผลิต ประกอบ บรรจุ ซ่อม ซ่อมบำรุง  
ทดสอบ ปรับปรุง แปรสภาพ ลำเลียง เก็บรักษา หรือทำลายสิ่งใด ๆ ตามลักษณะกิจการของโรงงาน  
แต่ไม่รวมถึงการทดลองเดินเครื่องจักร

“เครื่องจักร” หมายความว่า สิ่งที่ประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้นสำหรับใช้ก่อกำเนิด  
พลังงาน เปลี่ยนหรือแปลงสภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลม ก๊าซ ไฟฟ้า  
หรือพลังงานอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึงเครื่องอุปกรณ์  
ไพลวิล পুলเล สายพาน เพลา เกียร์ หรือสิ่งอื่นที่ทำงานสนองกัน

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานในโรงงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ซึ่งทำงานฝ่าย  
ธุรการ

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายตาม  
ความเหมาะสม

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม  
พระราชบัญญัตินี้

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้  
และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตรา  
ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตาม  
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้เมื่อได้  
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

#### หมวด ๑

#### การประกอบกิจการโรงงาน

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้โรงงานตามประเภทชนิด  
หรือขนาดใดเป็นโรงงานจำพวกที่ ๑ โรงงานจำพวกที่ ๒ หรือโรงงานจำพวกที่ ๓ แล้วแต่กรณี โดย  
คำนึงถึงความจำเป็นในการควบคุมดูแล การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ การป้องกันความเสียหาย  
และการป้องกันอันตรายตามระดับความรุนแรงของผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนหรือสิ่งแวดล้อม  
โดยแบ่งออกเป็นดังนี้

(๑) โรงงานจำพวกที่ ๑ ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่สามารถประกอบกิจการโรงงานได้ทันทีตามความประสงค์ของผู้ประกอบกิจการโรงงาน

(๒) โรงงานจำพวกที่ ๒ ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่เมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อน

(๓) โรงงานจำพวกที่ ๓ ได้แก่โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่การตั้งโรงงานจะต้องได้รับใบอนุญาตก่อนจึงจะดำเนินการได้

เมื่อมีประกาศของรัฐมนตริตามมาตรา ๓๒ (๑) ให้โรงงานที่กำหนดในประกาศดังกล่าวเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓ ด้วย

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้โรงงานจำพวกใดจำพวกหนึ่งหรือทุกจำพวกตามมาตรา ๗ ต้องปฏิบัติตามในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้งของโรงงาน สภาพแวดล้อมของโรงงาน ลักษณะอาคารของโรงงานหรือลักษณะภายในของโรงงาน

(๒) กำหนดลักษณะ ประเภทหรือชนิดของเครื่องจักร เครื่องอุปกรณ์หรือสิ่งที่ต้องนำมาใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน

(๓) กำหนดให้มีคนงานซึ่งมีความรู้เฉพาะตามประเภท ชนิดหรือขนาดของโรงงาน เพื่อปฏิบัติหน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดประจำโรงงาน

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติ กรรมวิธีการผลิตและการจัดให้มีอุปกรณ์หรือเครื่องมืออื่นใด เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนที่อาจเกิดแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน

(๕) กำหนดมาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน

(๖) กำหนดการจัดให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำโรงงานเพื่อประโยชน์ในการควบคุมหรือตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

(๗) กำหนดข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงงานที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้ทราบเป็นครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

(๘) กำหนดการอื่นใดเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในการดำเนินงาน เพื่อป้องกันหรือระงับหรือบรรเทาอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ยกเว้นโรงงานประเภท ชนิด หรือขนาดใดจากการต้องปฏิบัติตามเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้ และกฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิคหรือเป็นเรื่องที่ต้องเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้

มาตรา ๙ ในกรณีที่จะต้องมีการตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักรเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ อาจมีการกำหนดให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว

มาตรา ๑๑ ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว และเมื่อจะเริ่มประกอบกิจการโรงงานให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

แบบและรายละเอียดที่ต้องแจ้งและแบบใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งประกอบกิจการโรงงานได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบในภายหลังว่าการแจ้งตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งดังกล่าว

การเลิกประกอบกิจการ การโอน การให้เช่าหรือการให้เช่าชื่อโรงงานจำพวกที่ ๒ ผู้ประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๑๒ ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒

ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งโรงงานก่อนได้รับใบอนุญาต

การยื่นคำขอรับใบอนุญาตและขั้นตอนการพิจารณาและระยะเวลาในการพิจารณาออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตร้องขอหนังสือรับรองก่อนออกใบอนุญาต ถ้าการพิจารณาเบื้องต้นเพียงพอที่จะอนุมัติในหลักการได้ ให้ผู้อนุญาตออกหนังสือรับรองให้โดยส่วนที่พิจารณาไม่แล้วเสร็จได้ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการออกใบอนุญาตให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าวและประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ ถ้ากรณีใดยังมีได้มีหลักเกณฑ์กำหนดไว้ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงความปลอดภัยของบุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานหรือเป็นกรณีที่ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ ในการนี้จะกำหนดเงื่อนไขที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานจะต้องปฏิบัติเป็นพิเศษไว้ในใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ถ้าประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการโรงงานในส่วนหนึ่งส่วนใด ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันเริ่มประกอบกิจการโรงงาน

ถ้าจะมีการทดลองเดินเครื่องจักรก่อนการเริ่มประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง ผู้รับใบอนุญาตต้องแจ้งวัน เวลา และระยะเวลาการทดลองเดินเครื่องจักรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันด้วย

หลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อาจใช้เพื่อการทดลองเดินเครื่องจักร ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ใบอนุญาตให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ห้า นับแต่ปีที่เริ่ม ประกอบกิจการ เว้นแต่มีการย้ายโรงงานตามมาตรา ๒๗ หรือมีการเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้ถือ

ว่าใบอนุญาตสิ้นอายุในวันที่ยื่นคำขอใบอนุญาตนใหม่ หรือวันที่เลิกประกอบกิจการโรงงาน

ถ้ามีเหตุอันสมควรเพื่อยุติการประกอบกิจการในอนาคตอันใกล้ ผู้อนุญาตโดยอนุมัติ รัฐมนตรีจะออกใบอนุญาตให้มีอายุสั้นกว่าที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้ ใบอนุญาตที่ออกในกรณีนี้จะขอ ต่ออายุอีกไม่ได้

มาตรา ๑๕ การขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะ มีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่าโรงงานและเครื่องจักรมีลักษณะถูกต้องตามมาตรา ๘ ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตต่ออายุใบอนุญาตให้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อแก้ไขแล้วให้ต่ออายุใบอนุญาต ได้ ถ้าหากไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดให้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าประสงค์จะ ประกอบกิจการโรงงานต่อไป และได้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว ให้ถือว่าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในระยะเวลาที่กำหนดและการประกอบกิจการ โรงงานในระหว่างนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาต แต่เมื่อได้รับอนุญาตให้ต่อ อายุใบอนุญาต ผู้นั้นจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาต หาก พ้นกำหนดหกสิบวันต้องดำเนินการเสมือนขออนุญาตใหม่

มาตรา ๑๖ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอ ต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัย ของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๗ โรงงานใดที่ผู้ประกอบกิจการได้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หากภายหลัง ปรากฏว่าใช้ขนาดของเครื่องจักรต่ำกว่าห้าแรงม้าหรือจำนวนคนงานต่ำกว่าเจ็ดคน ให้ถือว่าโรงงาน นั้นยังเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้แจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงานหรือใบอนุญาต สิ้นอายุ

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขยายโรงงาน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้  
อนุญาต

การขอขยายโรงงานและการให้ขยายโรงงานตลอดจนการอุทธรณ์คำสั่งไม่ให้ขยาย  
โรงงาน ให้นำมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม  
การขยายโรงงานได้แก่

(๑) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรทำให้มีกำลังรวมเพิ่มขึ้น  
ตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไปในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่า  
ไม่เกินหนึ่งร้อยแรงม้า หรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าขึ้นไปในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกินกว่า  
หนึ่งร้อยแรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าเกินกว่าหนึ่งร้อยแรงม้า

(๒) การเพิ่มหรือแก้ไขส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารโรงงานทำให้ฐานรากเดิมของ  
อาคารโรงงานฐานใดฐานหนึ่งต้องรับน้ำหนักเพิ่มขึ้นตั้งแต่ห้าร้อยกิโลกรัมขึ้นไป

ใบอนุญาตในส่วนที่ขยายให้มีอายุเท่ากับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๙ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้  
ในการผลิต เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องต้นกำลัง หรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่นแต่ไม่ถึงขั้น  
ขยายโรงงาน หรือเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงานออกไป หรือก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อ  
ประโยชน์แก่งกิจการของโรงงานนั้นโดยตรง ทำให้เนื้อที่ของอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสิบ  
ขึ้นไป ในกรณีเนื้อที่ของอาคารโรงงานมีไม่เกินสองร้อยตารางเมตรหรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยตาราง  
เมตรขึ้นไป ในกรณีเนื้อที่ของโรงงานมีเกินกว่าสองร้อยตารางเมตร ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงาน  
เจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือเพิ่มเนื้อที่  
อาคารโรงงาน หรือก่อสร้างอาคารโรงงานนั้นเพิ่มขึ้น แล้วแต่กรณี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และ  
วิธีการเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักร หรือการเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงาน  
หรือการก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ วรรคห้า หากผู้อนุญาต  
เห็นสมควรยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเงื่อนไขให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติในการ  
ประกอบกิจการโรงงาน ก็ให้มีหนังสือสั่งการให้ปฏิบัติได้

ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดต้องการยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติในการ  
ประกอบกิจการโรงงาน ให้ยื่นคำขอและชี้แจงเหตุผลต่อผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตพิจารณาและมีหนังสือ  
สั่งการโดยมิชักช้า

หากผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับความเห็นของผู้อนุญาต ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี  
ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสั่งการ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๑ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตโอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้  
เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน ให้ถือว่าผู้นั้นได้เลิกประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่วันที่โอนการ  
ประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน

ให้ผู้รับโอนการประกอบกิจการโรงงาน ผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อโรงงาน หรือผู้ซื้อโรงงาน นั้นขอรับใบอนุญาตภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ถือว่ามี การเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เมื่อได้ยื่นคำขอตกลงแล้วให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ ในระหว่างที่รอรับใบอนุญาต โดยให้ถือเสมือนว่าผู้ยื่นคำขอนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอรับโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอต่อผู้ อนุญาตเพื่อรับโอนใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย หรือภายในระยะเวลาที่ ผู้อนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาต สิ้นอายุ หากจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเข้า ประกอบกิจการโรงงานเป็นผู้รับใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความในสอง วรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอรับโอนใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายใน สำนักงานของตน

มาตรา ๒๔ เมื่อมีการเปลี่ยนชื่อโรงงานหรือชื่อผู้รับใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาต แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยน

มาตรา ๒๕ ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับ ใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลาย

มาตรา ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายเครื่องจักรบางส่วนที่ติดตั้งในโรงงาน ไปยังสถานที่อื่นเพื่อประกอบกิจการโรงงานเป็นการชั่วคราว ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้อนุญาต พร้อม ทั้งแผนผังและรายละเอียดอื่นแสดงผลประกอบการพิจารณาด้วย

ถ้าผู้อนุญาตเห็นสมควร ก็ให้ส่งอนุญาตให้ย้ายเครื่องจักรไปประกอบกิจการตามคำ ขอบได้ภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มิคำสั่ง ในการนี้จะกำหนดเงื่อนไข เกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยให้ปฏิบัติด้วยก็ได้

ถ้าผู้รับใบอนุญาตมีความจำเป็นจะต้องประกอบกิจการนั้นเกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับ อนุญาตตามวรรคสอง ก็ให้ขอขยายระยะเวลาต่อผู้อนุญาตก่อนระยเวลานั้นสิ้นสุดลง ถ้าผู้อนุญาต เห็นสมควรก็ให้ส่งอนุญาตขยายระยะเวลาต่อไปได้ไม่เกินหนึ่งปี



มาตรา ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายโรงงานไปยังที่อื่น ให้ดำเนินการ  
 เสมือนการตั้งโรงงานใหม่

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้แจ้งเป็นหนังสือ  
 ต่อผู้อนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการโรงงาน

ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโรงงานจำพวกที่ ๓ เป็นโรงงานจำพวกที่  
 ๑ หรือโรงงานจำพวกที่ ๒ แล้วแต่กรณี ให้แจ้งการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่ง และเมื่อ  
 จะประกอบกิจการโรงงานต่อไปให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ สำหรับการ  
 ประกอบกิจการโรงงานจำพวกดังกล่าว

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่มิมีกฎกระทรวงตามมาตรา ๗ หรือประกาศของรัฐมนตรีตาม  
 มาตรา ๓๒ (๑) ทำให้โรงงานจำพวกที่ ๑ หรือโรงงานจำพวกที่ ๒ เปลี่ยนเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓  
 ถ้าผู้ประกอบการโรงงานยื่นคำขอใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่  
 วันที่กฎกระทรวงนั้นมีผลบังคับ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้โดยมีฐานะเสมือนเป็นผู้ได้รับ  
 ใบอนุญาตและให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ท้องที่  
 ใดท้องที่หนึ่งเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมได้

การประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือโรงงานจำพวกที่ ๓ ภายในเขต  
 ประกอบการอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่ง หรือเขตนิคมอุตสาหกรรมซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วย  
 การนิคมอุตสาหกรรม ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามมาตรา ๑๑ หรือได้รับ  
 อนุญาตตามมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี แต่การประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตาม  
 หลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวง  
 ดังกล่าว ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ (๑) และบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมการ  
 ประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ถือเสมือนเป็นผู้แจ้งหรือผู้รับใบอนุญาต  
 แล้วแต่กรณี

เมื่อได้กำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือจัดตั้งนิคม  
 อุตสาหกรรมขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแล้ว รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวง  
 กำหนดให้บริเวณโดยรอบเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมภายในระยะที่กำหนด  
 เป็นเขตห้ามประกอบกิจการโรงงานโดยเด็ดขาดหรือจะอนุญาตให้ประกอบกิจการได้เฉพาะโรงงาน  
 บางประเภท ชนิดหรือขนาดใดก็ได้

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ถ้าการประกอบกิจการโรงงานใดมีกรณีที่เกี่ยวข้องอันจะต้องได้รับอนุญาต  
 จากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตาม  
 พระราชบัญญัตินี้และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ อาจกำหนด  
 วิธีการในการดำเนินการเพื่อพิจารณาอนุญาตร่วมกันก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้กระทำโดยมีการยื่นคำขอร่วมกัน หรือจะให้ผลเป็นการยกเว้นแบบเอกสารที่ต้องใช้ รายการและข้อมูลที่ต้องแสดง สถานที่ที่ต้องยื่นคำขอหรือเอกสาร และขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตที่ซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกัน หรืออาจก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การพิจารณาอนุญาตร่วมกันโดยไม่จำเป็นเสียก็ได้ และในกรณีที่เหมาะสมจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการใดให้ต้องปฏิบัติเพิ่มเติมแทนก็ได้ แต่การอนุญาตจะต้องเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการพิจารณาอนุญาตร่วมกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจสอบ ผู้มีอำนาจพิจารณาส่วนหนึ่งส่วนใดในการอนุญาตหรือผู้มีอำนาจอนุญาตอาจมอบอำนาจของตนให้พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ตามความเหมาะสม

การกำหนดและการมอบอำนาจตามวรรคสองและวรรคสาม เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้

## หมวด ๒

### การกำกับและดูแลโรงงาน

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงความปลอดภัยของประเทศหรือของสาธารณชน ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวนและขนาดของโรงงานแต่ละประเภทหรือชนิดที่จะให้ตั้งหรือขยาย หรือที่จะไม่ให้ตั้งหรือขยายในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(๒) กำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วนของวัตถุดิบ แหล่งกำเนิดของวัตถุดิบและหรือปัจจัยหรือชนิดของพลังงานที่จะนำมาใช้หรือผลิตในโรงงาน

(๓) กำหนดชนิดหรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในโรงงานที่จะให้ตั้งหรือขยาย

(๔) กำหนดให้นำผลผลิตของโรงงานที่จะให้ตั้งหรือขยายไปใช้ในอุตสาหกรรมบางประเภท หรือให้ส่งผลผลิตออกนอกราชอาณาจักรทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา ๓๓ ถ้าโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือโรงงานจำพวกที่ ๓ หยุดดำเนินงานติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งปี ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ แล้วแต่กรณี ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันพ้นกำหนดหนึ่งปี

ถ้าบุคคลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนเริ่มประกอบกิจการและถ้าเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่เสียก่อนแล้วจึงประกอบกิจการโรงงานได้

ในการให้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ ต่อไปนั้น ให้นำมาตรา ๑๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในกรณีมีอุบัติเหตุในโรงงานเนื่องจากโรงงานหรือเครื่องจักรของโรงงาน ไม่ว่าจะเป็นกรณีของโรงงานจำพวกใด ถ้าอุบัติเหตุ นั้น

(๑) เป็นเหตุให้บุคคลถึงแก่ความตาย เจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ ซึ่งภายหลังเจ็ดสิบสอง ชั่วโมงแล้วยังไม่สามารถทำงานในหน้าที่เดิมได้ ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสามวันนับแต่วันตาย หรือวันครบกำหนดเจ็ดสิบสองชั่วโมงแล้วแต่กรณี

(๒) เป็นเหตุให้โรงงานต้องหยุดดำเนินงานเกินกว่าเจ็ดวัน ให้ผู้ประกอบการกิจการโรงงานแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในสิบวันนับแต่วันเกิดอุบัติเหตุ

เมื่อเกิดอุบัติเหตุในโรงงานใดตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจโรงงานและเครื่องจักรและพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๕ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในโรงงานหรืออาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่มีเหตุควรสงสัยว่าจะประกอบกิจการโรงงาน ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบสภาพโรงงาน อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะ สภาพเครื่องจักร หรือการกระทำใดที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่สงสัยเกี่ยวกับคุณภาพในปริมาณพอสมควรเพื่อตรวจสอบคุณภาพพร้อมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๓) ตรวจ ค้น กัก ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชี เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าการประกอบกิจการของโรงงานอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน หรือมีการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๓๖ เมื่อปรากฏว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๔ มีอำนาจจับกุมผู้นั้นเพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า ผู้ประกอบการกิจการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการประกอบกิจการโรงงานมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

ในกรณีที่เห็นสมควร เมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวง หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจผูกมัดประทับตราเครื่องจักร เพื่อมิให้เครื่องจักรทำงานได้ในระหว่างการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๘ การส่งคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือโรงงานของบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่งแล้วแต่บุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่งปฏิเสธไม่ยอมรับคำสั่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจไปเป็นพยานเพื่อวางคำสั่งไว้ ณ ที่นั้น แต่ถ้าไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่ง ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการของบุคคลนั้นจะส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงาน ณ ที่นั้นก็ได้ และถ้าไม่พบบุคคลใดหรือพบแต่ไม่มีบุคคลโดยยอมรับไว้แทน ให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือโรงงานนั้นต่อหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ไปเป็นพยาน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำสั่งได้รับคำสั่งนั้นแล้ว แต่ถ้านับเป็นการส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือโดยการปิดคำสั่ง ให้ถือว่าได้รับคำสั่งนั้นเมื่อครบกำหนดห้าวันทำการนับแต่วันที่พนักงานไปรษณีย์ได้ส่งหรือวันที่ได้ปิดคำสั่งนั้นไว้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานใดจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ โดยไม่มีเหตุอันควรหรือในกรณีที่ปรากฏว่าการประกอบการกิจการของโรงงานใดอาจจะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงานให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการโรงงานนั้นหยุดประกอบการโรงงานทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราว และปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นเสียใหม่หรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้ประกอบการโรงงานได้ปรับปรุงแก้ไขโรงงานหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายสั่งให้ประกอบการกิจการโรงงานต่อไปได้

ถ้าผู้ประกอบการโรงงานไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงานหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง ภายในเวลาที่กำหนด ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งปิดโรงงานได้ และในกรณีที่ปิดโรงงานจำพวกที่ ๓ ให้คำสั่งปิดโรงงานดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๔๐ คำสั่งให้หยุดประกอบการหรือคำสั่งปิดโรงงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศไว้ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ โรงงานนั้นอย่างน้อยสามแห่ง ทั้งนี้ ให้มีข้อความแจ้งให้ทราบด้วยว่าห้ามมิให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงงาน คนงาน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนทำงานในโรงงานเพื่อให้โรงงานประกอบการต่อไปได้อีกภายหลังมีคำสั่งให้หยุดประกอบการหรือคำสั่งปิดโรงงาน

มาตรา ๔๑ คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ หรือคำสั่งของปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้หยุดประกอบการโรงงานตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง หรือคำสั่งปิดโรงงานตามมาตรา ๓๙ วรรคสาม ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานหรือคำสั่งให้ปิดโรงงาน เว้นแต่รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๗ ถ้ามีเหตุที่ทางราชการสมควรเข้าไปดำเนินการแทน ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งการให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือมอบหมายให้บุคคลใด ๆ เข้าจัดการแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ประกอบการโรงงานต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริงรวมกับเบี้ยปรับในอัตราร้อยละสามสิบต่อปีของเงินจำนวนดังกล่าว

ถ้าทางราชการได้เข้าไปจัดการแก้ไขปัญหามลพิษหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากโรงงาน ให้ขอรับเงินช่วยเหลือจากกองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินการได้ และเมื่อได้รับเงินตามวรรคหนึ่งจากผู้ประกอบการโรงงานแล้วให้ชดใช้เงินช่วยเหลือที่ได้รับมาคืนแก่กองทุนสิ่งแวดล้อมดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๔๓ ผู้ประกอบการโรงงานจำพวกที่ ๒ และโรงงานจำพวกที่ ๓ ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามหลักเกณฑ์ วิธีการและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตลอดเวลาที่ยังประกอบกิจการ ถ้ามีได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละห้าต่อเดือน และถ้ายังไม่ยินยอมเสียค่าธรรมเนียมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการประกอบกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและเงินเพิ่มครบจำนวน และให้นำมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๘) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ (๖) หรือ (๗) หรือประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๗ ผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบตามมาตรา ๙ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ โดยไม่ได้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ผู้ใดแจ้งการประกอบกิจการไม่ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง หรือตั้งโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่โรงงานตามวรรคหนึ่ง เป็นโรงงานประเภทหรือชนิดที่กำหนดจำนวนหรือขนาดที่จะให้ตั้งหรือไม่ให้ตั้งในท้องที่ใดตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๒ (๑) ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดขยายโรงงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขยายโรงงานตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่โรงงานตามวรรคหนึ่งเป็นโรงงานประเภทหรือชนิดที่กำหนดจำนวนหรือขนาดที่จะให้ขยายหรือไม่ให้ขยายในท้องที่ใดตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๒ (๑) ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ใดประกอบกิจการโรงงานในระหว่างที่ได้มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการโรงงานหรือภายหลังที่มีคำสั่งให้ปิดโรงงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละห้าพันบาทจนกว่าจะหยุดประกอบกิจการ

สถาปนิกหรือวิศวกรผู้ใดยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานเฉพาะส่วนที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการหรือยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานที่มีคำสั่งปิดโรงงานแล้วเพื่อให้โรงงานประกอบกิจการต่อไป ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบการโรงงานตามวรรคหนึ่ง

ผู้ที่ทำงานในโรงงานหรือคนงานผู้ใดยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานเฉพาะส่วนที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการหรือยังฝ่าฝืนทำงานในโรงงานที่มีคำสั่งปิดโรงงานแล้วให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้ร่วมกระทำหรือสนับสนุนการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี แต่ศาลจะลงโทษน้อยเพียงใดก็ได้โดยคำนึงถึงฐานะ ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ความจงใจฝ่าฝืนกฎหมาย และความมีส่วนสำคัญในการกระทำ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๘ ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้เครื่องจักรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ผูกมัดประทับตราไว้ตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง กลับทำงานได้อีก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่บุคคลซึ่งปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายให้เข้าจัดทำเพื่อเป็นการเป็นไปตามคำสั่งตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้คำสั่งหยุดประกอบกิจการโรงงานหรือคำสั่งปิดโรงงานชั่วคราวหรือเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการโรงงานกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าสถาปนิกหรือวิศวกรที่ทำงานในโรงงานและมีหน้าที่รับผิดชอบในการงานส่วนที่มีกรณีการกระทำความผิดนั้นเกิดขึ้น มีส่วนร่วมหรือรู้เห็นในการกระทำความผิดกับผู้ประกอบการโรงงานและต้องรับโทษเช่นเดียวกับผู้ประกอบการโรงงาน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วยกับการกระทำความผิดนั้น

นอกจากต้องรับโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ปลัดกระทรวงแจ้งชื่อและการกระทำของบุคคลเช่นว่านั้นให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรมหรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมตามควรแก่กรณีต่อไป



มาตรา ๖๒ ผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะเหตุกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ครั้งหนึ่ง ถ้าได้กระทำความผิดในบทบัญญัติเดียวกันกับที่เคยถูกลงโทษแล้วนั้นซ้ำอีก ให้ศาลพิจารณาเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอย่างน้อยอีกหนึ่งในสามของอัตราโทษจำคุกหรือเพิ่มโทษอีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับสำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๖๓<sup>๒</sup> ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าบุคคลผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้ชิดหรือติดต่อกับโรงงานที่มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือบุคคลซึ่งความเป็นอยู่ถูกกระทบกระเทือนเนื่องจากการกระทำความผิดเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานครและในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีแต่ละคณะให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านกฎหมายจำนวนสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๕๒ วรรคสอง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุก และเมื่อผู้ต้องหาได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสี่และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบปรับ

#### บทเฉพาะกาล

<sup>๒</sup> มาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐



มาตรา ๖๖ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ และการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้อนุญาต หรือการปฏิบัติของผู้อนุญาตตามที่ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตหรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตหรือการอนุญาตดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาต หรือการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานที่ออกให้แก่บุคคลใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าใบอนุญาตตั้งโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งโรงงานดังกล่าวมีหน้าที่ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๘ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ  
อานันท์ ปันยารชุน  
นายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อัตราค่าธรรมเนียม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๑) คำขอ ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตหรือใบอนุญาตขยายโรงงาน ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
- (๓) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๔) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามอัตราใน (๒)
- (๕) ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงงาน ปีละ ๓๐,๐๐๐ บาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาดและกิจการของโรงงานที่เกี่ยวข้องก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๑๒ มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบันและไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมการประกอบกิจการโรงงาน เนื่องจากกำหนดให้โรงงานทุกลักษณะต้องขออนุญาต เช่นเดียวกันทั้ง ๆ ที่ตามสภาพที่เป็นจริงโรงงานต่าง ๆ มีลักษณะที่แตกต่างกัน โรงงานบางประเภทไม่จำเป็นต้องควบคุมดูแลการตั้งโรงงาน เพียงแต่ดูแลการดำเนินงานเท่านั้น คงมีแต่โรงงานบางประเภทที่อาจเกิดอันตรายจากการประกอบกิจการได้เท่านั้นที่ควรจะควบคุมการจัดตั้งอย่างเคร่งครัด จึงสมควรปรับปรุงระบบการควบคุมดูแลให้สอดคล้องกับสภาพการประกอบกิจการด้วยการให้โรงงานบางลักษณะอาจประกอบกิจการได้ภายใต้ระบบการกำกับตามปกติ และโรงงานบางลักษณะจะต้องแจ้งให้ทราบก่อนจึงจะเริ่มประกอบกิจการได้ โดยคงมีแต่โรงงานบางลักษณะที่จำเป็นเท่านั้นที่จะยังคงใช้ระบบการอนุญาต และสมควรปรับปรุงวิธีการอนุญาตให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีการประสานงานกันระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตตามกฎหมายให้พิจารณาผลการดำเนินงานที่เข้าซ้อนกันเพื่อความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ และสมควรปรับปรุงการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานให้เป็นไปโดยได้ผลยิ่งขึ้นด้วยการให้มีการออกกฎเพื่อกำหนดขอบเขตการประกอบกิจการโรงงานให้ชัดเจน และกำหนดขั้นตอนการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการออกคำสั่งเพื่อบังคับให้โรงงานปฏิบัติตามกฎหมาย พร้อมกับปรับปรุงอัตราโทษและกำหนดให้มีการร่วมรับผิดชอบสำหรับผู้ทำงานในโรงงานนอกเหนือจากเจ้าของโรงงานเพื่อให้การควบคุมโรงงานเป็นไปอย่างได้ผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สันนิษฐานให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีการกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมาศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย



หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๔๑๖๒๗

ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(๒๑)



สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

13553

เลขที่

วันที่ 20 ธ.ค. 2561

พ.ศ. ๒๕๖๑

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๑๖๒๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

60 ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานนิติ  
รับที่ ๕๖ (นร) / ๒๕๖๑  
วันที่ ๒๐ / ๑๒ / ๖๑  
เวลา ๑๕.๕๗ น.  
สำนักการประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป  
รับที่ ๑๐๑๗ / ๖๑ วันที่ ๒๐ / ๑๒ / ๖๑  
เวลา ๑๗.๑๑ ส่ง ปฎิบัติ  
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๘๐๐๐ ต่อ ๑๓๓๓๑ (สริมาดา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๘๐๕๘ (สริมาดา กนร/ส ส่งสภา)

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล  
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..)  
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรงงานของหน่วยงานของรัฐหรือโรงงานบางประเภทได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ (เพิ่มมาตรา ๔/๑)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “โรงงาน” และ “ตั้งโรงงาน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ตรวจสอบเอกชน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงลดค่าธรรมเนียม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด หรือขนาดของโรงงานได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้การแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ (๒))
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ตรวจสอบเอกชนต้องได้รับใบอนุญาต และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการขอรับ การต่ออายุ การขอรับใบแทน การสั่งพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง รวมทั้งเพิ่มหน้าที่ในการรายงานผลการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบกิจการโรงงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ และเพิ่มมาตรา ๙/๑ มาตรา ๙/๒ มาตรา ๙/๓ มาตรา ๙/๔ มาตรา ๙/๕ และมาตรา ๙/๖)
- (๖) ยกเลิกการกำหนดอายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน การต่ออายุใบอนุญาต และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาตให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น (ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมขนาดของโรงงานที่ยังคงให้ถือว่าเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “โรงงาน” ตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)
- (๘) แก้ไขเพิ่มเติมการขยายโรงงาน และกำหนดให้การขยายโรงงานเพื่อวัตถุประสงค์บางประการได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และเพิ่มมาตรา ๑๘/๑)
- (๙) แก้ไขเพิ่มเติมการเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต และเครื่องจักรอื่น ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)
- (๑๐) กำหนดให้การเพิ่มประเภทหรือชนิดของการประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประกอบกิจการโรงงานเดิมสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนการดำเนินการ (เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)



(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมการโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการแจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงาน และกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่แก้ไขปรับปรุงโรงงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงจำพวกของโรงงาน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘ และเพิ่มมาตรา ๒๘/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมการหยุดดำเนินงาน และการประกอบกิจการภายหลังจากที่มีการหยุดดำเนินงานให้มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๗ และเพิ่มมาตรา ๔๗/๑ และมาตรา ๔๗/๒)

(๑๕) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

### เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานที่มีความเข้มงวดและล่าช้า อันสร้างปัญหาและอุปสรรคต่อการประกอบกิจการโรงงาน สมควรเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานใหม่ เพื่อให้การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานเป็นไปเพียงเท่าที่จำเป็น เกิดความรวดเร็ว ประหยัด และลดภาระแก่ผู้ประกอบการโรงงาน โดยเฉพาะผู้ประกอบการโรงงานขนาดเล็ก โดยการปรับปรุง ขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาของผู้อนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายให้มีความชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจ ยกเลิกการกำหนดให้มีการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒๕)

ร่าง  
พระราชบัญญัติ  
โรงงาน (ฉบับที่ ..)  
พ.ศ. ....

.....  
.....  
.....

.....  
.....  
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ  
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย  
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้  
เพื่อให้การควบคุมดูแลการประกอบกิจการโรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์  
ในการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และความปลอดภัยสาธารณะ ซึ่งการตรา  
พระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....  
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน  
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน  
พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๔/๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรงงานดังต่อไปนี้ ได้รับยกเว้น  
จากการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

- (๑) โรงงานของหน่วยงานของรัฐ นอกจากโรงงานที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๔
- (๒) โรงงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาวิจัย

- (๓) โรงงานของสถาบันการศึกษาในส่วนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการฝึกอบรม
- (๔) โรงงานที่ดำเนินงานอันมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัวขนาดเล็ก ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด
- (๕) โรงงานที่ดำเนินงานอันมีลักษณะเป็นเพียงอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับกิจการ หรือโรงงานอื่น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “โรงงาน” และ “ตั้งโรงงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“โรงงาน” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบกิโลวัตต์หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบกิโลวัตต์ขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตามเพื่อประกอบกิจการโรงงาน ทั้งนี้ ตามประเภทหรือชนิดของโรงงานที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ตั้งโรงงาน” หมายความว่า การนำเครื่องจักรสำหรับประกอบกิจการโรงงาน มาติดตั้งในอาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่จะประกอบกิจการโรงงาน หรือนำคนงานมาประกอบกิจการโรงงานในกรณีที่ไม่มีการใช้เครื่องจักร”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ตรวจสอบเอกชน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ใบอนุญาต” และคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ตรวจสอบเอกชน” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองโรงงาน หรือเครื่องจักร”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

การออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด หรือขนาดของโรงงานก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) โรงงานจำพวกที่ ๒ ได้แก่ โรงงานประเภท ชนิด และขนาดที่เมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ในกรณีที่ทบัพัญญัติใดแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องมีการตรวจสอบโรงงานหรือเครื่องจักร หรือดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้อง อาจกำหนดให้ ผู้ตรวจสอบเอกชนดำเนินการและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ทบัพัญญัติใดแห่งพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการโรงงาน มีหน้าที่ต้องปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใด ผู้ประกอบกิจการโรงงานมีหน้าที่ต้องเสนอรายงานผลการปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองจากผู้ตรวจสอบเอกชนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ตรวจสอบเอกชนตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องได้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองจากผู้อนุญาต

การขอรับและการออกใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง วิธีการตรวจสอบ กำหนดเวลาในการตรวจสอบ การจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ การรายงานผลการปฏิบัติการ กำหนดระยะเวลาการเสนอรายงานผลการปฏิบัติการ และการให้คำรับรอง รวมทั้งการกำหนดอัตราค่าบริการตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙/๑ มาตรา ๙/๒ มาตรา ๙/๓ มาตรา ๙/๔ มาตรา ๙/๕ และมาตรา ๙/๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๙/๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่าห้าปีในงานที่เกี่ยวข้องกับงานทางด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัย ด้านสารเคมี ด้านไฟฟ้า ด้านพลังงาน ด้านเครื่องกล ด้านโยธา หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรมด้านหนึ่งด้านใดก็ได้ ทั้งนี้ การนับระยะเวลาของประสบการณ์การทำงานในแต่ละด้านนั้น ให้สามารถนำมารวมกันได้

(๓) ผ่านการฝึกอบรมและทดสอบความรู้ด้านการตรวจสอบหรือรับรองโรงงาน หรือเครื่องจักรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรืออยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์

(๒) เป็นบุคคลวิกลจริต คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเนื่องจากเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๕) เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๖) เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙/๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจหรือให้บริการเกี่ยวกับการตรวจสอบหรือรับรองโรงงานหรือเครื่องจักร และต้องมีทุนจดทะเบียนหรือหุ้นที่ชำระแล้วที่มีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท โดยทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และมีผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น หรือกรรมการเป็นผู้มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้เป็นหุ้นส่วน ผู้ถือหุ้น หรือกรรมการทั้งหมด

(๒) หุ้นส่วนผู้จัดการ กรรมการ หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลอย่างน้อยหนึ่งคนต้องผ่านการฝึกอบรมและทดสอบความรู้ด้านการตรวจสอบหรือรับรองโรงงานหรือเครื่องจักรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) มีผู้ตรวจสอบเอกชนซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙/๑ ตามสัดส่วนที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมประกาศกำหนดปฏิบัติงานประจำอยู่ในนิติบุคคลนั้น

(๔) ต้องได้รับการรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการเป็นหน่วยตรวจสอบหรือหน่วยรับรองในขอบข่ายทางด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัย ด้านสารเคมี ด้านไฟฟ้า ด้านพลังงาน ด้านเครื่องกล ด้านโยธา หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรืออยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์หรือฟื้นฟูกิจการ

(๒) เป็นผู้เคยต้องโทษตามคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่เป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว

(๓) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙/๑ ข. (๕)

มาตรา ๙/๓ ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองตามมาตรา ๙ ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่สามนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง

ผู้ตรวจสอบเอกชนซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน และให้ผู้อนุญาตพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอต่ออายุใบอนุญาต การขอต่ออายุและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙/๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองสูญหาย ชำรุดในสาระสำคัญหรือถูกทำลาย ให้ผู้ตรวจสอบเอกชนยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองต่อผู้อนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย

การขอรับและการออกใบแทนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙/๕ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง เมื่อปรากฏว่าผู้ตรวจสอบเอกชนผู้ใดมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยผู้อนุญาตแจ้งเตือนเป็นหนังสือ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว แต่ไม่มีการปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาดังกล่าว

(๒) รายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองผิดพลาดจนเป็นเหตุให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีการออกคำสั่งตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙

การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดครั้งละ ไม่เกินเก้าสิบวัน และในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตอีกไม่ได้

การออกหนังสือเตือนและการสั่งพักใช้ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙/๖ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง เมื่อปรากฏว่าผู้ตรวจสอบเอกชนนั้น

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙/๑ หรือมาตรา ๙/๒

(๒) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองมาแล้วรวมสามครั้งภายใน กำหนดระยะเวลาสองปี

(๓) จัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองตามมาตรา ๙ อันเป็นเท็จ ผู้ตรวจสอบเอกชนซึ่งถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งจะขอรับใบอนุญาต อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต คำสั่งไม่อนุญาตให้ขยายโรงงาน คำสั่งไม่ออก หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง หรือคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตรวจสอบ หรือรับรอง ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๗ โรงงานใดที่ผู้ประกอบการโรงงานได้รับใบอนุญาตอยู่แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมลดลงต่ำกว่าห้าสิบบางม้าหรือจำนวนคนงานลดลง ต่ำกว่าห้าสิบคน ให้ถือว่าโรงงานนั้นยังเป็นโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้แจ้งเลิกประกอบ กิจกรรมโรงงาน

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตขยายโรงงาน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต การขยายโรงงานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความถึงกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรเพื่อประกอบกิจการ โรงงานเดิมหรือประกอบกิจการในประเภทหรือชนิดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประกอบกิจการโรงงานเดิม ทำให้กำลังรวมเพิ่มขึ้นในลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมไม่เกิน หนึ่งร้อยแรงม้า

(ข) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสี่สิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกิน หนึ่งร้อยแรงม้าแต่ไม่เกินห้าร้อยแรงม้า แต่ต้องเพิ่มไม่น้อยกว่าห้าสิบแรงม้า

(ค) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสามสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกิน ห้าร้อยแรงม้าแต่ไม่เกินหนึ่งพันแรงม้า แต่ต้องเพิ่มไม่น้อยกว่าสองร้อยแรงม้า

(ง) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละยี่สิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกิน หนึ่งพันแรงม้าแต่ไม่เกินสองพันแรงม้า แต่ต้องเพิ่มไม่น้อยกว่าสามร้อยแรงม้า

(จ) เพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไป ในกรณีเครื่องจักรเดิมมีกำลังรวมเกิน สองพันแรงม้าขึ้นไป แต่ต้องเพิ่มไม่น้อยกว่าสามร้อยแรงม้า

(๒) การเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ทำให้กำลังรวมเพิ่มขึ้น ตาม (๑) ซึ่งกระทำบนที่ดินแปลงใหม่ที่ติดกับที่ดินที่ตั้งโรงงานเดิมหรือที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ขยาย โรงงานไว้เดิม

การอนุญาตให้ขยายโรงงานให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของใบอนุญาต

การขอขยายโรงงานและการอนุญาตให้ขยายโรงงาน ให้นำมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๘/๑ การขยายโรงงานตามมาตรา ๑๘ เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต

(๑) เพื่อให้มีการบำบัดมลพิษหรือเพื่อให้การบำบัดมลพิษเดิมมีประสิทธิภาพ ที่ดียิ่งขึ้น

(๒) เพื่อให้มีมาตรการป้องกันหรือลดเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๓) เพื่อการเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรเดิมที่เป็นเครื่องต้นกำลังให้มีประสิทธิภาพ ที่ดียิ่งขึ้น หรือเพื่อให้ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดลง

(๔) เพื่อการเปลี่ยนแปลงพลังงานของเครื่องจักรเดิมให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้น ก่อนการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแจ้งผู้อนุญาตทราบ เป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒

การแจ้งตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

เครื่องจักรที่เกิดจากการดำเนินการตามมาตรานี้ให้ถือเป็นเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ เมื่อผู้รับใบอนุญาตเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต เครื่องจักรที่ใช้เป็นเครื่องต้นกำลัง เครื่องจักรที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดมลพิษ หรือมาตรการป้องกันหรือลดเหตุเดือดร้อนรำคาญ หรือพลังงานของเครื่องจักรเป็นอย่างอื่น อันทำให้เครื่องจักรมีกำลังรวมลดลงหรือเพิ่มขึ้น แต่ไม่ถึงขั้นขยายโรงงานหรือเพิ่มเนื้อที่อาคาร โรงงานออกไป หรือก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นใหม่เพื่อประโยชน์แก่กิจการของโรงงานนั้นโดยตรง อันทำให้เนื้อที่ของอาคารโรงงานเพิ่มขึ้นตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไปในกรณีเนื้อที่ของโรงงานมีไม่เกิน สองร้อยตารางเมตรหรือเพิ่มขึ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยตารางเมตรขึ้นไปในกรณีเนื้อที่ของโรงงานมีเกินกว่า สองร้อยตารางเมตร ให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่มีการดำเนินการดังกล่าว

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งที่เป็นการเพิ่มจำนวน เปลี่ยน หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรต้องดำเนินการในโรงงานหรือที่ดินเดิมที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ขยายโรงงานแล้ว และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การแจ้งการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เครื่องจักรที่เกิดจากการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการโรงงาน”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๙/๑ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเพิ่มประเภทหรือชนิดของการประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประกอบกิจการโรงงานเดิม ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนการดำเนินการ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการในโรงงานหรือที่ดินเดิมที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาตให้ขยายโรงงานแล้ว และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การแจ้งการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่อาจตั้งโรงงานหรือตั้งโรงงานแล้วแต่ไม่อาจเริ่มประกอบกิจการโรงงานได้ภายหลังจากที่ได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นสามารถโอนใบอนุญาตได้ โดยให้ผู้ซึ่งประสงค์จะรับโอนใบอนุญาตยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาต



ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการโอนใบอนุญาต ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ในระหว่างที่รอการพิจารณาอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ถือเสมือนว่าผู้ยื่นคำขอนั้น เป็นผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตเดิมมิได้เป็นผู้รับใบอนุญาตตั้งแต่วันที่มีการโอนใบอนุญาต ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน อีกต่อไป

ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตโอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน ให้ถือว่าผู้นั้นได้เลิกประกอบกิจการโรงงานตั้งแต่วันที่มีการโอนการประกอบกิจการโรงงาน ให้เช่าหรือให้เช่าซื้อโรงงาน หรือขายโรงงาน

ให้ผู้รับโอนการประกอบกิจการโรงงาน ผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อโรงงาน หรือผู้ซื้อโรงงาน ตามวรรคสอง ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถือว่ามีเลิกประกอบกิจการโรงงานตามวรรคสอง และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ในระหว่างที่รอการพิจารณาอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้โดยให้ถือเสมือนว่าผู้ยื่นคำขอนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต

การขอรับโอนใบอนุญาต และการอนุญาตให้โอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ กฎกระทรวงดังกล่าวต้องระบุระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตไว้ด้วย”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตพิจารณากำหนดเพิ่มเติมให้ตามความจำเป็น หากไม่ได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนด และผู้นั้นประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการโรงงาน ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกประกอบกิจการ

ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่า โรงงานตามวรรคหนึ่งมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับใบอนุญาตนั้นแก้ไขปรับปรุงโรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ และให้ถือว่าผู้นั้นมีฐานะเสมือนเป็นผู้ประกอบกิจการโรงงานจนกว่าจะดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

หากผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคสองให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การแจ้งเลิกประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๒๘/๑ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะเปลี่ยนแปลงโรงงานจำพวกที่ ๓ เป็นโรงงานจำพวกที่ ๑ หรือโรงงานจำพวกที่ ๒ แล้วแต่กรณี ให้แจ้งการเลิกประกอบกิจการโรงงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และเมื่อจะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ สำหรับการประกอบกิจการโรงงานจำพวกดังกล่าว”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ เมื่อโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือโรงงานจำพวกที่ ๓ หยุดดำเนินงานติดต่อกันเกินกว่าหนึ่งปี ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ แล้วแต่กรณี ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันพ้นกำหนดหนึ่งปี

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานตามวรรคหนึ่งประสงค์จะประกอบกิจการโรงงานต่อไป ให้ดำเนินการตามแต่กรณี ดังนี้

(๑) ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนเริ่มประกอบกิจการ

(๒) ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้

ในการอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ ต่อไปนั้น ถ้าผลการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ปรากฏว่าโรงงานและเครื่องจักรมีลักษณะถูกต้องตามมาตรา ๘ ประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ และประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๒ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้ หากมีกรณีที่ไม่ถูกต้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อได้แก้ไขแล้วให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานต่อไปได้

การอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาตตามวรรคสาม ให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๗ ผู้ใดทำการตรวจสอบหรือรับรอง หรือจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองโดยไม่มีใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรองตามมาตรา ๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ตรวจสอบเอกชนผู้ใดจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองอันเป็นเท็จ หรือจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ทำการตรวจสอบหรือรับรอง หรือจัดทำรายงานผลการตรวจสอบหรือรับรองโดยไม่มีใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗/๑ และมาตรา ๔๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๔๗/๑ ผู้ประกอบกิจการโรงงานผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๔๗/๒ ผู้ตรวจสอบเอกชนผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙/๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๘/๑ วรรคสอง มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๑๙/๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘/๑ หรือมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๒๕ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งออกให้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการเลิกประกอบกิจการโรงงานหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๒๗ บรรดาคำขอที่ไต่ยื่นไว้หรือการแจ้งที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอหรือการแจ้ง ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการ ต่อไปตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....  
นายกรัฐมนตรี

## อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอ	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
(๒) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) การอนุญาตให้ขยายโรงงานให้เป็นไปตามอัตราใน (๒)			
(๔) การโอนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๕) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๖) การแจ้งกรณีได้รับยกเว้นการขยายโรงงาน หรือกรณีลดหรือเพิ่มเครื่องจักรแต่ไม่เข้าข่าย ขยายโรงงาน หรือการเพิ่มเนื้อที่อาคารโรงงาน หรือการก่อสร้างอาคารโรงงานเพิ่มขึ้น	ครั้งละ	๑๕,๐๐๐	บาท
(๗) ใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
(๘) การต่ออายุใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง ให้เป็นไปตามอัตราใน (๗)			
(๙) ใบแทนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
(๑๐) ค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการโรงงาน	ปีละ	๑๕๐,๐๐๐	บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ  
ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

บันทึกวิเคราะห์สรุป  
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมและสอดคล้องสภาพการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานที่มีความเข้มงวดและล่าช้า อันสร้างปัญหาและอุปสรรคต่อการประกอบกิจการโรงงาน สมควรเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานใหม่ เพื่อให้การควบคุมการประกอบกิจการโรงงานเป็นไปเพียงเท่าที่จำเป็น เกิดความรวดเร็ว ประหยัด และลดภาระแก่ผู้ประกอบการโรงงาน โดยเฉพาะผู้ประกอบการโรงงานขนาดเล็ก โดยการปรับปรุงขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาของผู้อนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายให้มีความชัดเจน ลดการใช้ดุลพินิจ ยกเลิกการกำหนดให้มีการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรงงานของหน่วยงานของรัฐหรือโรงงานที่มีวัตถุประสงค์บางประการได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงงานฯ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “โรงงาน” จากเดิมที่กำหนดให้หมายถึงการใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปเป็นการกำหนดให้หมายถึงการใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบบางม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบบางม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป เพื่อให้มุ่งเน้นการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานขนาดใหญ่ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ตั้งโรงงาน” เพื่อให้สอดคล้องกับการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ตรวจสอบเอกชน” เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มบทบัญญัติว่าด้วยผู้ตรวจสอบเอกชนตามร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงลดค่าธรรมเนียม และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภท ชนิด หรือขนาดของโรงงานได้ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมผู้มีอำนาจรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ให้เป็นปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๗)

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยผู้ตรวจสอบเอกชน โดยกำหนดให้การเป็นผู้ตรวจสอบเอกชนจะต้องได้รับใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต เพิ่มอำนาจของรัฐมนตรีในการออกกฎหมายลำดับรองเพื่อกำหนดวิธีการตรวจสอบ กำหนดเวลาในการตรวจสอบ กำหนดเขตแดนการเรียกเก็บค่าบริการตรวจสอบหรือรับรอง และเพิ่มบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตผู้ตรวจสอบหรือรับรอง รวมทั้งเพิ่มหน้าที่ในการรายงานผลการปฏิบัติการตามกฎหมายของผู้ประกอบกิจการโรงงานเพื่อให้บทบัญญัติมีความถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

๒.๗ ยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกำหนดอายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน การต่ออายุใบอนุญาต และการอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งของผู้อนุญาตโดยระบุคำสั่งที่สามารถอุทธรณ์ได้ในแต่ละกรณีให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ทราบสิทธิในการอุทธรณ์ที่ชัดเจน (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขยายโรงงาน และเพิ่มการกำหนดให้การขยายโรงงานบางประเภทได้รับยกเว้นไม่ต้องขออนุญาต (ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

๒.๙ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแจ้งการเพิ่มจำนวน เปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตและเครื่องจักรอื่น และกำหนดให้การเพิ่มประเภทหรือชนิดของการประกอบกิจการโรงงานที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโรงงานเดิมสามารถกระทำได้โดยแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนการดำเนินการ (ร่างมาตรา ๑๔ และร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ให้ครอบคลุมกรณีผู้ประกอบการที่ไม่สามารถตั้งโรงงานหรือตั้งโรงงานแล้วแต่ไม่สามารถเริ่มประกอบกิจการโรงงานได้ภายหลังได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการโอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาในการแจ้งเลิกประกอบกิจการโรงงาน และกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่แก้ไขปรับปรุงโรงงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการหยุดดำเนินงานและการประกอบกิจการ ภายหลังจากที่มีการหยุดดำเนินงานให้มีความเหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการโรงงานและผู้ตรวจสอบเอกชน ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดให้สอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ ตามที่ได้มีการแก้ไข (ร่างมาตรา ๒๐)

(๒) กำหนดโทษสำหรับผู้ประกอบกิจการโรงงานซึ่งไม่รายงานผลการปฏิบัติการ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจสอบเอกชนซึ่งไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตรวจสอบหรือรับรอง (ร่างมาตรา ๒๑)



(๓) แก้ไขเพิ่มเติมโทษกรณีการฝ่าฝืนการแจ้งการดำเนินการต่าง ๆ ตามกฎหมายให้ครบถ้วนและสอดคล้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไข (ร่างมาตรา ๒๒)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมโทษกรณีการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ครอบคลุมถึงการสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขปรับปรุงโรงงานให้อยู่ในสภาพปลอดภัยก่อนการเลิกประกอบกิจการ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๑๔ ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๑๕ กำหนดบทเฉพาะกาล ดังนี้

(๑) กำหนดบทบัญญัติรองรับกฎหมายลำดับรองให้ครอบคลุมถึงกฎกระทรวงระเบียบ และประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การออกกฎหมายลำดับรองดังกล่าวให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๒๕)

(๒) กำหนดบทบัญญัติรองรับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานเดิมให้เป็นใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะเลิกประกอบกิจการหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๒๖)

(๓) กำหนดบทบัญญัติรองรับคำขอต่าง ๆ ให้ครอบคลุมบรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้และการแจ้งที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้เป็นคำขอหรือการแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สามารถดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๑๖ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๘)

### ๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขหลักการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานใหม่โดยมุ่งเน้นการควบคุมการประกอบกิจการโรงงานขนาดใหญ่เพื่อลดภาระของผู้ประกอบกิจการโรงงานขนาดเล็ก ปรับปรุงระยะเวลาและขั้นตอนการพิจารณาอนุญาตและการใช้ดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีความชัดเจน และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน การแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้จึงเป็นไปเพื่อลดภาระผู้ประกอบกิจการโรงงานขนาดเล็ก ส่งเสริมให้มีการลงทุนในประเทศมากขึ้นซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและเพิ่มอัตราการจ้างงานอันสอดคล้องกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล รวมทั้งสอดคล้องกับหลักการตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแนวนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (Ease of Doing Business)



## "การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)